

lozah je bil namenjen na kolesu v Ptuj. V vasi Budina sta ga srečala dva moška, ki sta ga vrgla s kolesom vred v obcestni jarek. Na tleh ležečega sta obdelovala s čevlji in sta tako dolgo hodila po njem, da se je onesvestil. Orožniška patrulja je Zebeča z umetnim dihanjem obudila k življenju in je aretirala podivjana napadaleca.

V prostovoljno smrt vsled neozdravljive bolezni. Ko se je vrnil železničar Smolej v Zgornjem Radvanju pri Mariboru iz službe, je našel v spalnici obešeno svojo 35letno ženo. Reva si je vzela življenje, ker je zamanj iskala pomoči pri zdravnikih.

Vlom v dekliško meščansko šolo v Ptuj. Neznanelec je v noči vlomil v poslopje ptujske dekliške meščanske šole. Iz ravnateljve pisalne mize je odnesel kuverto, v kateri je bilo 3420 Din.

Najdeno trupelce novorojenčka. V potoku Globetka pri Ljutomeru so našli odvrženo trupelce novorojenčka ženskega spola. Otročiček je bil zadavljen. Oblast poizvduje za nečloveško materjo.

Vlom v skladišče. V Zavodni pri Celju ima veletrgovec Božidar Ravnikar skladišče. Nočni vlomilci so izkopali luknjo v zid skladišča in so odnesli sladkorja za 1800 Din.

Izpred sodišča.

Roparski napad je obravnavalo celjsko sodišče 7. julija. Zagovarjal se je 27letni Fortunat Pogorevčnik, delavec iz Šmartna pri Slovenjgradcu. Pogorevčnik je 26. aprila t. l. zvečer na banovinski cesti pri Šmartnem napadel mlinarja Lov. Onuka iz Tomaške vasi, s katerim je bil malo prej pil in se tudi pobratil. Pobil je Onuka z nekim lesenim predmetom na tla in mu vzel srebrno verižico in uro, klobuk in 4 kovance po 50 Din. Tolovaja so obsodili na 3 leta in 1 mesec robije in 500 Din povprečnine.

Širite „Slov. gospodarja“!

Društvo narodov prepuštilo Abesinijo njeni usodi, četudi bi bila njega dolžnost, da brani neodvisnost in nedotakljivost Abesinije. Abesinija pa nikakor ni pripravljena, da vrže puško v koruzo. Abesinija bo nadaljevala borbo proti usiljivcem do poslednje kaplje krvi in je odločena, da nadaljuje borbo tako dolgo, dokler ni zadnji Italijan zapustil abesinskih tal. Junaštva in hrabrosti ne manjka Abesiniji, pač pa ji primanjkuje denarja in orožja. Neguš, ki smatra kot možno, da nadaljuje odpor z 20.000 funti šterlingi, prosi za prostovoljne prispevke, ki naj se pošljejo na naslov abesinsk. poslaništva v Londonu.

V zvezi z neguševim proglasom na angleški

ljeno, vendar ni nič hudega. V štirih, petih tednih bo že toliko ozdravela, da bo mogla domov. Pravi čudež je, da je šel nož tako, kakor je šel. Med sto podobnimi ranjenci je komaj eden tako srečen.

Ravnjak si je oddahnil in se zahvalil zdravniku ter mu bolnico toplo priporočal. Potem je skočil še k tej. Pavla, ki je že vedela, da ni nič nevarnega, pa je še gorela od vročice, se mu je prijazno nasmehljala in sramežljivo dejala, da mu dobrotljivosti in skrbi nikoli povrniti ne bo mogla, pozabila pa je svoj živ dan ne bo. Naročila mu je, naj pozdravi vse doma, posebno mater, in ga je prosila, naj pride spet gledat nanjo, kadar ga zanese pot v mesto. Obljubil ji je, da bo samo zaradi nje spet prišel, in sicer že kmalu. Ko je odhajal, se je dekle jokalo, pa prav na skrivaj.

Na Bistrici so pripovedovali o napadu na Ravnjak grozne reči. Že nekaj ur po dogodku se je o tem razvedelo po vseh hišah. Ljudje so stali v gručah in so se razburjeno menili, kajti kaj takega se v teh hribih še ni nikoli primerilo. Ženske je bilo še posebno strah, in po pravici! — kajti ubegli zločinec se je gotovo še kje blizu klatil.

Cisto iz sebe je bil Osojnik. Letal je iz hiše in spet v hišo, na vsako novico je prežal, šel je na polje dol h križu in tu dolgo sedel ter se oziral na vse strani. Pozno zvečer je začul iz grabna zategel pisk in je takoj spoznal, da je to Lisjakovo znamenje.

Slovenska Krajina.

Po dolgem času najdeno truplo. Ob avstrijski meji blizu Fikšincev v občini Pertoča na travniku posestnika Alojza Salomona raste jelševje. Ko so na tem travniku kosili, je opozoril ljudi smrad, da med jelševjem nekaj gnije. Šli so pogledat in se jim je nudil strašen prizor. Na veji je visela za vrh glava, spodaj pa je ležalo truplo. Glavo so razključevale vrane, truplo je bilo v razpadu. Polzvedovanja so dognala, da gre za 23letnega Antona Potzingerja, ki je služil do maja pri posestniku Würzingerju v Teschenu v Avstriji. Würzingerju je pogorel hlev in suni požiga je padel na hlapca Potzingerja. Da bi se izognil zasledovanju orožnikov, je osumljeni pobegnil in izvršil samomor.

M. Sobota. G. Vojkovič Jožef, soboški kaplan, je obhajal svojo desefletnico mature v Monostru s svojimi kolegi, kjer je tudi on študiral in dovršil svoje gimnazijske študije. G. kaplanu želimo, da še včaka 50letnico!

Sobota. V nedeljo dne 5. julija je bil pri nas shod JRZ. Govorila sta gg. dr. Krek in Marko Krajnc. Ljudi je bilo gotovo nad 1500. Omenimo samo to, da je g. dr. Krek v vehementnih besedah obsodil hrvaške žide, ki imajo gospodarstvo v svojih rokah. To se nam zdi tembolj umestno, ker pri nas nekateri preveč paktirajo z židi, kar naši priprosti ljudje obsojajo. Kšeft je kšeft!

Lipa. Preteklo nedeljo je bilo proščenje pod lipo, kjer so se fantje tako stepli, da so enega celo smrtno ranili. Ali bi ne bilo boljše, da proščenje sploh izostane, ko se dogajajo take staršne stvari?! Prosimo starše, da se bolj brigajo za vzgojo otrok.

Lipa. V nedeljo dne 19. julija bo prikazal prvo sv. mašo vsemogočnemu Bogu Ivan Zver v turniški cerkvi.

Renkovec. Nemila smrt nam je pobrala mater g. Korena lendavskega kaplana. Iskala je v Ormožu zdravniško pomoč z operacijo. Operacija se je posrečila, a na žalost je po operaciji v osmih dneh mati izdihnila svojo dušo in se preselila k večnemu počitku. Pokojna je bila zgledna krščanska mati, ki je zapustila troje odraslih otrok. Doživela je lepo starost 68 let. V življenju se je mnogo trudila posebno za svoje otroke. G. kaplan ji je poplačal njeno ljubezen med

drugim tudi s tem, da je bil vsak dan pri njej v bolnici in jo tolažil v njenih bolečinah. Umrila je v ormoški bolnici, odkoder je bila prepeljana v svoj rojstni kraj dne 9. t. m., kjer jo je sprejelo k večnemu počitku veliko število ljudi. Pogreb je vodil g. Klekl Jožef. Dobra mati naj počiva v miru! Domačim naše iskreno sožalje, posebno g. kaplanu v Lendavi!

Lendava. Zadnje čase so imeli orožniki opravke z Meglič Gizelo iz Doline, ki je umorila svoje lastno dete. Gizela je imela že več nezakonskih otrok. Eno dete je ob Veliki noči preminulo, staro 8 mesecev. S tem se je izgovarjala, da je dete v Čakovcu. Med tem časom se je poročila s Sabotinom iz Mostja, toda ni uživala dolgo zakonske sreče, samo dva dni. Zdaj je v lendavskem zaporu in čaka na sodbo. Ta brezsrčna mati je služila v Dolnji Lendavi in o velikonočnih praznikih je nedolžno dete v lavoru vode zalila in v sosedovi drvarnici pod drva zakopala.

Grad. Naš lanskí novomašnik g. Ivan Kolenc iz Gomilce je nameščen k Gradu za kaplana.

Bratonci. Naš lanskí novomašnik škafar Ivan je nameščen za kaplana v Prevalje na Koroškem. Našemu rojaku želimo, da s svojim gorečim duhovniškim srcem služi tamošnjemu narodu.

Bogojina. Diplomiral je na ljubljanski univerzi g. Jože Mančec iz Bogojine. G. Jošku iz srca čestitamo!

Mačkovci. Sedež občine je še vedno pri nas. Prošnja je baje na glavarstvu in to smo izvedeli šele, ko smo se informirali, kje leži naša prošnja. Nekateri se strašno bojijo, da bi prišel sedež v Pečarovce. Pa trdno smo prepričani, da se bo to zgodilo, če namreč pri nas še veljajo zakoni.

Moščanci. Pri nas so bile okrožne vaje gasilcev, ki so dobro izpadle. Proti večeru se je razvila lepa domača veselica. Obiskal nas je tudi g. poslanec Benko, ki se je menda izognil sho, da JRZ v Soboti.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

S. A. v Dobrini in drugim nabiralcem za gradnjo nove cerkve presv. Rešnjega Telesa v Mariboru sporočamo, naj pošljejo nabrani denar na naslov: Č. g. Drago Oberžan, duhovnik, Maribor, Radvanjska cesta 19.

Odžvižgal mu je, kolikor je mogel in znal, na isti način in je potem previdno počasi odkrevsal dol h gozdu.

Kar hitro je našel Lisjaka, ki je čepel za leso. Bil je brez klobuka, obleka mu je bila raztrgana, desnica mu je brez moči visela in bingljala ob bokih dol.

»Osojnik!« je zaklical polglasno, »v neznanski stiski sem. Pomagati mi moraš; skrij me kam!«

»Kam pa, te vprašam,« je odvrnil Osojnik s svojim globokim basom.

»Menda boš imel zame kaj prostora v svoji hiši.«

»Kaj pa misliš? V moji hiši, kjer te vsi poznajo, te bi že jutri našli.«

»Na gumno me skrij ali pa v mlin!«

»Tukaj nisi nikjer na varnem. Orožnika sta te že iskala, jutri pa bodo pretaknili vso Bistriško goro; vsi moški morajo pomagati. Vse je pokonci.«

»Kam naj se denem?«

»Bežati moraš čim dalje kam.«

»Prav, prav, ko bi imel vse ude zdrave! Toda roka mi je pod ramenom zlomljena. Ravnjak, ta vrag, mi jo je razbil. Strašno me boli.«

»Pojdi tja v Zarazber, tam te ljudje ne poznajo! Oni šintarjev Poldar ti bo roko uravnal in obvezal... Skozi Jazbino prideš na Črno in od tam ni več daleč do meje.«